

Marie Louise Allerslev
Egetoften 7
3660 Stenløse.
tlf. 4818 3884

Slagslunde den 19. juli 2008

Ankenævnet på Energiområdet
Nyropsgade 30
1780 København V.

Vedr. klage over E.ON Varme Danmark ApS' kontraktbrud, ANEs j. nr. 4/1920-0301-0093.

I brev af 18. juni 2008 anfører E.ON Varme Danmark ApS' (E.ONs) advokat, at Energitilsynets og Energiklagenævnets offentligretlige vurdering af E.ONs adgang til at ændre selskabets almindelige leveringsbetingelser, må indgå som en integreret del af ankenævnets civilretlige vurdering af E.ONs ret til at ændre de almindelige leveringsbestemmelser af 7. november 1995, der er en del af min kontrakt med E.ON.

Såvel Energitilsynet som Energiklagenævnet har i deres afgørelser klart tilkendegivet, at kontraktforholdet er Energitilsynet uvedkommende, og at spørgsmålet vedrørende aftaler må henvises til de almindelige domstole eller Ankenævnet på Energiområdet. I Energitilsynets afgørelse er der således alene taget stilling til, om E.ONs prisfastsættelser er i overensstemmelse med varmforsyningslovens prisbestemmelser. I den forbindelse bør det nævnes, at bestemmelserne i den med mig indgåede kontrakt også er i overensstemmelse med varmforsyningsloven. Jeg skal her henvise til mit brev til ankenævnet af 3. juli 2007, hvor jeg har redegjort for § 5 Tarifiering/prisgaranti i de "Almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering fra NESAs kraftvarmeværk i Slagslunde" af 7.11.95.

Jeg har klaget til ankenævnet over, at E.ON har brudt den kontrakt, der er indgået med mig, og som er uopsigelig fra leverandørens side. Denne klage skal vurderes i henhold til aftalelovens og markedsføringslovens bestemmelser. Energitilsynets vurdering af om E.ONs prisfastsættelse er i overensstemmelse med varmforsyningsloven er derfor min klagesag til ankenævnet uvedkommende. Energitilsynets vurdering af den offentligretlige side af sagen hverken kan eller må have betydning for den civilretlige vurdering af den kontrakt, som NESAs/E.ON har indgået med mig. Det er en helt urimelig tankegang, at varmforsyningslovens bestemmelser skal kunne tilsidesætte den forbrugerbeskyttelse af en lovligt indgået kontrakt, der bl.a. er indeholdt i aftalelovens og markedsføringslovens bestemmelser. Der er nok heller ikke megen tvivl om, at det vil blive konklusionen, hvis det bliver nødvendigt at rejse sagen ved domstolene. Energitilsynet har da også i en afgørelse fra 2004, j.nr. 3/1322-0101-0266 præciseret, at hvis den faktisk beregnede varmepris efter den aftalte prisformel er mindre end den omkostningsbestemte pris, står det parterne frit for efter almindelige aftaleretlige regler fortsat at afregne til den aftalte pris.

Jeg skal derfor understrege, at min klage til ankenævnet omhandler det forhold, at E.ON i strid med aftalelovens § 1 har brudt den kontrakt, som jeg og min ægtefælle har indgået ved tilslutningen. Jeg henviser til **bilag 5**, vedhæftet den indsendte klage af 3. juli 2007. Her fremgår det, at vores tilmelding er afgivet med det udtrykkelige forbehold at "2) vi kan acceptere de endelige kontraktbetingelser, og 3) de opgivne priser ikke ændres", og at tilmeldingen "senere vil blive erstattet af en *endelig bindende kontrakt og forbrugerkontrakt*". Denne tilmelding har NESAs v/Erling Frahm bekræftet ved sin underskrift uden bemærkninger. Den endelige bindende kontrakt er sagens **bilag 15**.

Jeg skal desuden påberåbe mig aftalelovens § 38 b, stk. 1, hvoraf det fremgår, at *opstår der tvivl om*

forståelsen af en aftale, der ikke har været genstand for individuel forhandling, skal vilkåret fortolkes på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren. Og videre i stk. 2 at en skriftlig aftale, der tilbydes forbrugeren, skal være udarbejdet på en klar og forståelig måde. Jeg kan ikke forestille mig, at energisektoren og dermed E.ON ikke også er underlagt disse bestemmelser om forbrugerbeskyttelse. Tværtimod. E.ON er ikke en lille næringsdrivende, men Europas største energiselskab, der har alle midler stående til rådighed incl. advokatbistand (hvis salær i parentes bemærket E.ON ikke har undset sig for at lade modparten (os forbrugere) betale ved at lægge det ind som en nødvendig omkostning i varmeregnskabet).

Med hensyn til markedsføringsloven påpeger jeg i mit brev til ankenævnet af 27. marts 2008, at der vil være tale om vildledende markedsføring i forbindelse med herved nævnte kunder i 1995/96, såfremt E.ON får ret i, at det har været forudsat, at der kan ændres i de betingelser og priser, som var forudsætningen for vores tilslutning.

E.ONs advokat henviser til **bilag 7**, § 5.1 og 5.4, hvoraf det fremgår, at priserne til enhver tid skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning. Som nævnt er de priser, der er aftalt med forbrugerne i Slagslunde også i overensstemmelse med varmeforsyningsloven med undtagelse af et enkelt vilkår (§ 5.5), der derfor blev ændret. Se herom i tredjesidste afsnit i dette brev. Endvidere henviser advokaten til § 10.1, 2. pkt. som begrundelse for, at kontraktvilkårene kan ændres. Denne bestemmelse skal dog sammenholdes med § 5.6, hvoraf det fremgår, at væsentlige forhold der påvirker grundlaget for det lagte langtidsbudget kan resultere i udmeldelse af nye tariffer, baseret på et nyt godkendt langtidsbudget. NESA udmeldte i sin tid de tariffer, baseret på et langtidsbudget, vi som forbrugere godkendte. Jeg kunne ikke i 1996, og jeg kan stadig ikke, læse disse bestemmelser på anden måde end, at udmeldelse af nye tariffer kun kan forekomme, såfremt væsentlige forhold taler derfor, og at de i givet fald skal godkendes af den anden kontraktpart, forbrugerne. Det bemærkes, at Energitilsynet udtrykkeligt har gjort opmærksom på, at nye tariffer kun skal *anmeldes* til tilsynet, men ikke *godkendes* af dette.

Fjernvarmemodtagerne i Slagslunde tilsluttede sig i 1995/96 i tryk forvisning om, at den kontrakt, der blev indgået med NESA/E.ON i forbindelse med tilslutningen blev overholdt. Såfremt E.ON uden videre kan ændre i den indgåede kontrakt, bl.a. de aftalte bestemmelser om beregningen af varmeprisen og udtrædelsesbestemmelsen, er forudsætningerne for vores tilmelding bortfaldet, og vi må have ret til uden varsel at opsige kontrakten og kræve erstatning af E.ON for de dermed påførte udgifter og tab.

Af varmeforsyningslovens § 20, stk.1, fremgår det, hvilke udgifter der kan indregnes i priserne for levering af varme. I kommentarerne til loven anføres det, at det er hvile-i-sig-selv-princippet der er udmøntet i § 20. Det betyder, at en varmeforsyningsvirksomhed kun kan indregne de nødvendige udgifter i den pris, der er forbundet med varmeproduktion og varmeforsyning. Det tolker E.ONs advokat derhen, at priserne skal svare til omkostningerne til levering af varme. *Dette er imidlertid ikke korrekt.* Varmeforsyningsloven er som udgangspunkt en maksimalprislov, der *ikke* er til hinder for, at der indgås aftale om lavere priser, hvilket som nævnt ovenfor også er erkendt af Energitilsynet. Energitilsynets og Energiklagenævnets afgørelser om E.ONs ret til at ændre i selskabets almindelige leveringsbetingelser kan derfor ikke føre til den konklusion, at E.ON ikke er bundet af den privatretlige kontrakt, som jeg har indgået med NESA/E.ON, ligesom det heller ikke kan medføre, at ankenævnet skal inddrage Energiklagenævnets praksis i vurderingen af min sag, således som der er fremsat ønske om af E.ONs advokat.

Advokaten fremfører, at Energitilsynet og Energiklagenævnet har fastslået, at E.ON kan fastsætte tarifferne for fjernvarmelevering efter varmeforsyningslovens hvile-i-sig-selv-princip. Det skal hertil bemærkes, at hvile-i-sig-selv-princippet først og fremmest er tænkt som forbrugerbeskyttelse. Så selv om et økonomisk hvile-i-sig-selv-princip indebærer, at et anlæg hverken må drives med underskud eller overskud, er det samtidig fastslået, at varmeforsyningsloven har status som en maksimalprislov. Hvile-i-sig-selv-princippet skulle nemlig få karakter af en "no-risk" aftale for E.ON, således at forstå, at E.ON i modsætning til andre private virksomheder og koncerner kan vælte hele deres underskudsfor-

retning over på forbrugerne, og aldrig risikere et tab.

E.ONs advokat anfører i sit brev til ankenævnet, at en fortsat underdækning på de variable tariffer vil føre til højere faste tariffer. Beregningen af den faste tarif fremgår af § 5.5 (**bilag 7**). Den faste tarif blev oprindeligt pristalsreguleret. Energitilsynet mente, at det var i strid med varmforsyningsloven, hvilket førte til, at den faste afgift blev omlagt som et fast abonnement og en kvadratmeterafgift. E.ON benyttede lejligheden til at forhøje den faste afgift, hvilket vi har gjort indsigelser imod. Den faste afgift er omlagt, men fortsat reguleret af kontrakten, således at der ikke kan opkræves større beløb end det i kontrakten oprindeligt fastsatte. Det forhold, at Energitilsynet pålagde NESA/E.ON at bringe den faste afgift i overensstemmelse med varmforsyningsloven, er ikke ensbetydende med, at provenuet fra den faste afgift også skulle stige. Jeg fastholder derfor, at det samlede provenu fra den faste afgift ikke kan overstige det provenu, som det var forudsat, at den faste afgift samlet skulle indbringe.

De økonomiske konsekvenser som E.ON påpeger over for ankenævnet er således min sag helt uvedkommende. Det er helt urimeligt at argumentere for, at ankenævnet bør tage det med i sine overvejelser, når min klagesag skal afgøres. Det er en søgt konstruktion, såfremt den beskyttelse, som aftaleloven og markedsføringsloven yder forbrugerne, i denne sag skal ydes til den erhvervsdrivende. Advokatens økonomiske betragtninger skal dog ikke stå uimodsagt, og jeg har derfor kommenteret dem i vedlagte **bilag 16**.

Jeg skal anmode ankenævnet om at inddrage nærværende brev i behandlingen af min klagesag.

Kopi af dette brev er sendt til bestyrelsen for Slagslunde Fjernvarmelaug.

Med venlig hilsen

Marie Louise Allerslev

PS:

Bilag nr. 1 - 10 er vedlagt mit brev af 3. juli 2007

Bilag nr. 11 og 12 er vedlagt mit brev af 28. juli 2007

Bilag nr. 13 er vedlagt mit brev af 14. august 2007

Bilag nr. 14 og 15 er vedlagt mit brev af 8. februar 2008

Bilag nr. 16 er vedlagt dette brev

Bemærkninger til E.ONs advokat Klavs V. Gravesens brev af 18. juni 2008.

Vedr.: ANEs jr. nr. 4/1920-0301-0093.

Indledningsvis til bemærkningerne omkring E.ON Varme Danmark ApS' økonomi skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at der i de regulerede varmepriser i leveringsbestemmelserne af 7. november 1995 er taget højde for varierende gaspriser, således at den fastsatte varmepris reguleres efter de til enhver tid gældende naturgaspriser til fjernvarme. Det er også udtrykkeligt nævnt, efter hvilken prislistereguleringen foretages. Varmeprisen blev i sin tid fastsat på basis af et af NESA udarbejdet langtidsbudget. Den variable afgift er beregnet på grundlag af de beregnede drifts- og vedligeholdelsesomkostninger og øvrige kapitalomkostninger, herunder forrentning og driftsmæssige afskrivninger.

Advokaten anfører i sit brev, at varmforsyningslovens meget detaljerede regulering af varmforsyningsvirksomheders virksomhed sætter særdeles snævre rammer for E.ONs muligheder for at finansiere omkostningerne til produktion og levering af fjernvarme.

Det er indlysende, fordi det netop er meningen med lovgivningen, at varmforsyningen ikke skal være profitgivende, men levere energi/varme til forbrugerne efter et hvile-i-sig-selv-princip. Det vil sige, at dette princip er et non-profit-princip. Her er vi ved et af kardinalpunkterne i hele E.ONs prispolitik, som jeg finder det nødvendigt at kommentere.

Advokatens efterfølgende betragtninger kan kun undre, eftersom E.ON ved overdragelsen må forudsættes at have sat sig ind i de gældende forhold for de forsyningsanlæg, de overtog fra NESA.

E.ON Produktion A/S, der ejer kraftvarmeværket, sælger varmen til E.ON Varme Danmark ApS, der ejer fjernvarmenettet i Slagslunde og derfor står som distributør og sælger af fjernvarmen til forbrugerne.

E.ON Produktion køber gas af et af E.ON ejet selskab, Ruhrgas. Det er ikke muligt at få oplyst, hvad indkøbsprisen er, udover at E.ON Varme har oplyst, at den maksimalt må være markedsprisen, hvilket er et vidt begreb og i hvert fald ikke et udtryk for, at E.ON er indstillet på at købe gas til den billigst opnåelige gaspris på markedet, til trods for at E.ON burde have stordriftsfordele på gasprisen.

Af E.ON Varmes foreløbige regnskab for 2007/08 for Slagslunde fremgår det, at E.ON Varmes drifts- og kapacitetsomkostninger er 915.778 kr. (fjernvarmenettet) og af E.ON Produktions regnskab fremgår det, at drifts- og kapacitetsomkostninger for 2007 er 802.000 kr. (kraftvarmeværket), i alt (med en forskydning på 5 måneder) 1.717.778 kr. Regnskaberne kan ses på Slagslunde Fjernvarmelaugs hjemmeside <http://slagslundefjernvarmelaug.dk> under "Information fra SFL".

Jeg tillader mig at sammenligne disse omkostninger med en anden lokal distributør, Slagslunde Vandværk. Sammenligningen er ikke helt ved siden af, bortset fra at vandværket skal levere vand

til 435 forbrugere, mens varmeværket kun skal levere varme til 243 forbrugere. Vandværkets administrations- og kapacitetsomkostninger for 2007 var 325.473 kr. (heri er inkluderet en reparationsudgift på 159.498 kr.) Der er ikke oplyst noget om tilsvarende større reparationsudgifter for E.ON. E.ONs omkostningsniveau til administration m.v. er således mere end 5 gange så højt som vandværkets, og mere end 10 gange så højt, hvis der ses bort fra reparationsudgiften. Jeg undrer mig over, at E.ON Varme, der ejer 8 distributionsnet med en del fælles administration og dermed muligheder for stordriftsfordele på kontorhold, forsikringer og på selve driften, har så enorme omkostninger.

Af andre eksempler kan jeg henvise til Vejby-Tisvilde Fjernvarme A.m.b.a. og Smørum Kraftvarme A.m.b.A. Vejby-Tisvilde har 550 andelshavere. Her er de tilsvarende omkostninger i 2007/08 for værk og net 1.825.989 kr. Dvs. ca. samme omkostningsniveau som i Slagslunde til trods for de større omkostninger der er forbundet med 550 andelshavere og et væsentligt større net mv. i forhold til Slagslundes knap 250 fjernvarmeforbrugere. I Smørum er de samme omkostninger i 2007/08 for net og værk med 2.500 andelshavere 7.087.000 kr.

E.ONs omkostningsniveau er ikke troværdigt. Man kunne derfor spørge, om det hænger sammen med nogle af de nedenfor nævnte fakta.

E.ON Varme har ingen ansatte. Alle ydelser, inkl. personale, købes af moderselskabet E.ON Danmark A/S og opgøres på baggrund af indgåede aftaler mellem selskaberne. Der er ingen muligheder for at kontrollere disse poster. Endvidere er overdragelsen af distributionsnettet fra NES A/S til E.ON Danmark A/S finansieret ved et lån fra moderselskabet E.ON Danmark A/S til E.ON Varme Danmark ApS til en rente på 6,5 % p.a. Forrentningen er således en indtægt for E.ON Danmark A/S, der i 2005 købte aktien af NES A. NES A lovede i 1995/96 forbrugerne i Slagslunde, at lånet ville blive forrentet med 2,25 %. I den forbindelse skal jeg henvise til varmforsyningslovens § 20, stk. 7, hvoraf det fremgår, at det vederlag, som betales ved overdragelse af anlæg ikke må føre til højere priser for ydelser, og at det også gælder for forøgede udgifter til finansiering ved fremmedkapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital. Den stigning i omkostningerne der skyldes forrentning, er således i strid med varmforsyningsloven. Endvidere har E.ON foretaget opskrivninger af aktiverne, med de deraf følgende større årlige afskrivninger, der kastes over på forbrugerne som en udgift.

I revisionsprotokollatet til årsrapporten for 2007 for E.ON Varme Danmark ApS peger revisorerne på:

"Vi har i lighed med tidligere år ikke revideret selskabets aflagte varmeprismæssige regnskaber."

og

"...at der ikke udarbejdes afstemning mellem de varmeprismæssige regnskaber og de finansielle regnskaber. En sådan afstemning vil medføre en sikring af fuldstændigheden af indtægter, og *i særdeleshed omkostninger*, regnskaberne imellem. Vi skal derfor anbefale, at selskabet udarbejder en egentlig afstemning mellem det finansielle regnskab og de varmeprismæssige regnskaber." (min kursivering).

I et afsnit om transfer pricing peger revisorerne endvidere på, at der i 2007 er ansat flere medarbejdere i moderselskabet til at yde serviceydelser til E.ON Varme, men at dette ændrede ydelsesomfang ikke er afspejlet i de eksisterende samhandelsaftaler. Revisorerne anbefaler, at dokumentationen færdiggøres snarest muligt.

Jeg skal i øvrigt pege på, at det af regnskabet for Slagslunde fremgår, at der i 2007/08 er et overskud på salg af fjernvarme. Men i kraft af de mellem selskaberne interne afregningspriser for gas, køb af administrationsydelser m.v. og den høje rentebetaling aflejres dette overskud ikke i E.ON

Varme, men i E.ON Produktion og i moderselskabet.

I 2004 stod NESA til at sælge aktieposten i sine værker og fjernvarmenet. Derfor omlagde man regnskabsåret og afskrivningerne. I regnskabet for 2004/05 for anlægget (fjernvarmenettet i Slagsslunde) opstår der derfor pludselig to poster på henholdsvis renter og afskrivninger på i alt 1.131.059 kr., hvor der i 2004 kun var en post på 529.000 kr. vedrørende ordinære af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver, og der i nettoomsætningen indgik en overdækning på 79.000 kr. og i resultat før skat var et overskud på 18.000 kr. Siden da hvor E.ON købte aktieposten, er gælden ifølge E.ONs regnskaber akkumuleret, således at underdækningen fra og med regnskabsåret 2007/08 er på 2.422.820 kr. Yderligere er gælden i E.ON Produktion vokset fra 207.000 kr. i 2003 til 924.000 kr. i 2007. Jeg skal i den forbindelse understrege, at regnskaberne er summariske og desuden *ureviderede*.

E.ONs advokat anfører, at det er et gennemgående princip i varmforsyningsloven, at kollektiv fjernvarmforsyning skal finansieres af forbrugerne, som er tilsluttet de enkelte varmforsyningsanlæg.

Det er bekymrende, når advokaten kan anvende disse argumenter til fordel for E.ON. Varmeforsyningsloven tager sit udgangspunkt i kollektive fjernvarmforsyninger, der ejes og drives af sammenslutninger af forbrugere eller af offentligt (eksempelvis kommunalt) drevne varmforsyningsvirksomheder, dvs. non-profit virksomheder. Det er således en helt anden situation, når en så stor koncern som E.ON via datterselskaber melder sig på markedet for at drive varmforsyningsvirksomhed.

Det ovenfor beskrevne har ført til opkrævning af svimlende varmepriser hos forbrugerne i Slagsslunde, faktisk landets højeste fjernvarmepriser. Det giver mig som forbruger en fornemmelse af, at E.ON med henvisning til hvile-i-sig-selv-princippet, og uden at der føres nogen egentlig kontrol med deres priser, kan opnå skjulte fortjenester via deres selskabskonstruktioner, idet Energitilsynet ikke forlanger reviderede regnskaber, og det ikke kommer på tale, at E.ON Varme skal stå til regnskab for de koncernrelaterede mellemregninger.

I brev til Energiklagenævnet den 19. november 2007 klager Slagsslunde Fjernvarmelaug over, at Energitilsynet ikke finder anledning til nærmere at undersøge de regnskabsmæssige forhold hos E.ON Varme. I det brev og i brev af 5. januar 2008 gør Slagsslunde Fjernvarmelaug nærmere rede for, hvad det er for forhold i E.ONs regnskaber, der er kritisable. Desværre mener Energiklagenævnet ikke, at Energitilsynet er forpligtet til at foretage en nærmere undersøgelse af disse forhold. Begrundelsen er, at urigtig anmeldelse jo er belagt med bødestraf. Det har ført til, at Slagsslunde Fjernvarmelaug har klaget til Ombudsmanden over sagsbehandlingen i Energitilsynet og i Energiklagenævnet.

Advokaten anfører, at en fortsat eller øget underdækning på de variable tariffer kan give grundlag for at opkræve højere faste tariffer. Det er ikke i overensstemmelse med den kontrakt, som forbrugerne har indgået, og som også regulerer de faste afgifter. Ankenævnet har ikke med sin afgørelse (sags nr. 3/1922-0101-0002) om, at E.ON kunne ændre vilkåret i § 5.5, samtidig truffet afgørelse om, at E.ON herefter frit kunne bestemme størrelsen af den faste afgift. Det er min opfattelse at omlægningen af den faste afgift, således at den blev i overensstemmelse med varmforsyningsloven, skulle have ført til en genforhandling af § 5.5 i leveringsbestemmelserne med den anden kontraktpart, forbrugerne. Uanset ændringen af vilkåret i § 5.5, er det i strid med den indgåede aftale, såfremt E.ON lader provenuet fra den faste afgift stige.

Advokatens betragtninger om, at en fortsat underdækning på de variable tariffer frem til kontraktperiodens udløb vil belaste fremtidige forbrugere i Slagsslunde, kan jeg heller ikke følge. En stadig øget underdækning kan ikke væltes over på fremtidige brugere. Skulle det være muligt, ville der være tale om en ikke-kostægte tarifering og dermed en urimelig prispolitik fra E.ONs side.

Advokaten nævner yderligere muligheden af at ændre de faste afgifter med baggrund i en kortere afskrivningsperiode. Udover at det er i strid med den kontrakt, som jeg har indgået, mener jeg ikke, at man af likviditetsmæssige hensyn kan afkorte en afskrivningsperiode. E.ON driver en forretningsmæssig virksomhed, der er underkastet de samme betingelser som alle andre erhvervsvirksomheder. Ifølge regnskabsloven er det et hovedprincip, at regnskabet skal opgøres efter et going concern princip. Det er derfor ikke et likvidationsregnskab, E.ON skal præsentere, men et regnskab under forudsætning af en normal løbende drift.

Det er naturligvis en anden sag, såfremt virksomheden ikke kan løbe rundt. I det tilfælde har E.ON samme mulighed som alle andre erhvervsvirksomheder for 1) at genforhandle de indgåede kontrakter med den anden kontraktpart 2) at forsøge at få tilført yderligere ansvarlig kapital 3) at søge de tabsgivende aktiviteter solgt 4) at lade selskabet gå konkurs og 5) at genforhandle købsprisen med NESAs. Det sidste kunne være en mulighed, såfremt det er NESAs, der ulovligt har opskrevet aktiverne.

Som det ses, er de bagvedliggende årsager til E.ONs økonomiske transaktioner i hele sagen langt mere nuancerede, end E.ONs advokat giver udtryk for.

Marie Louise Allerslev
Egetoftens 7, Slagslunde
3660 Stenløse

Tlf. 4818 3884
E-mail: marie@sunway.dk